

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

5. ČERVNA 2016

Z obsahu:

Chudoba a milosrdenství
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 18. května 2016
- strana 2 -

**O toleranci, milosrdenství
a věčné spáse**
Jaś Bilewicz
- strana 4 -

**Homosexualita -
fakta a mýty**
Z přednášek
dr. Josepha Nicolosiho
- strana 6 -

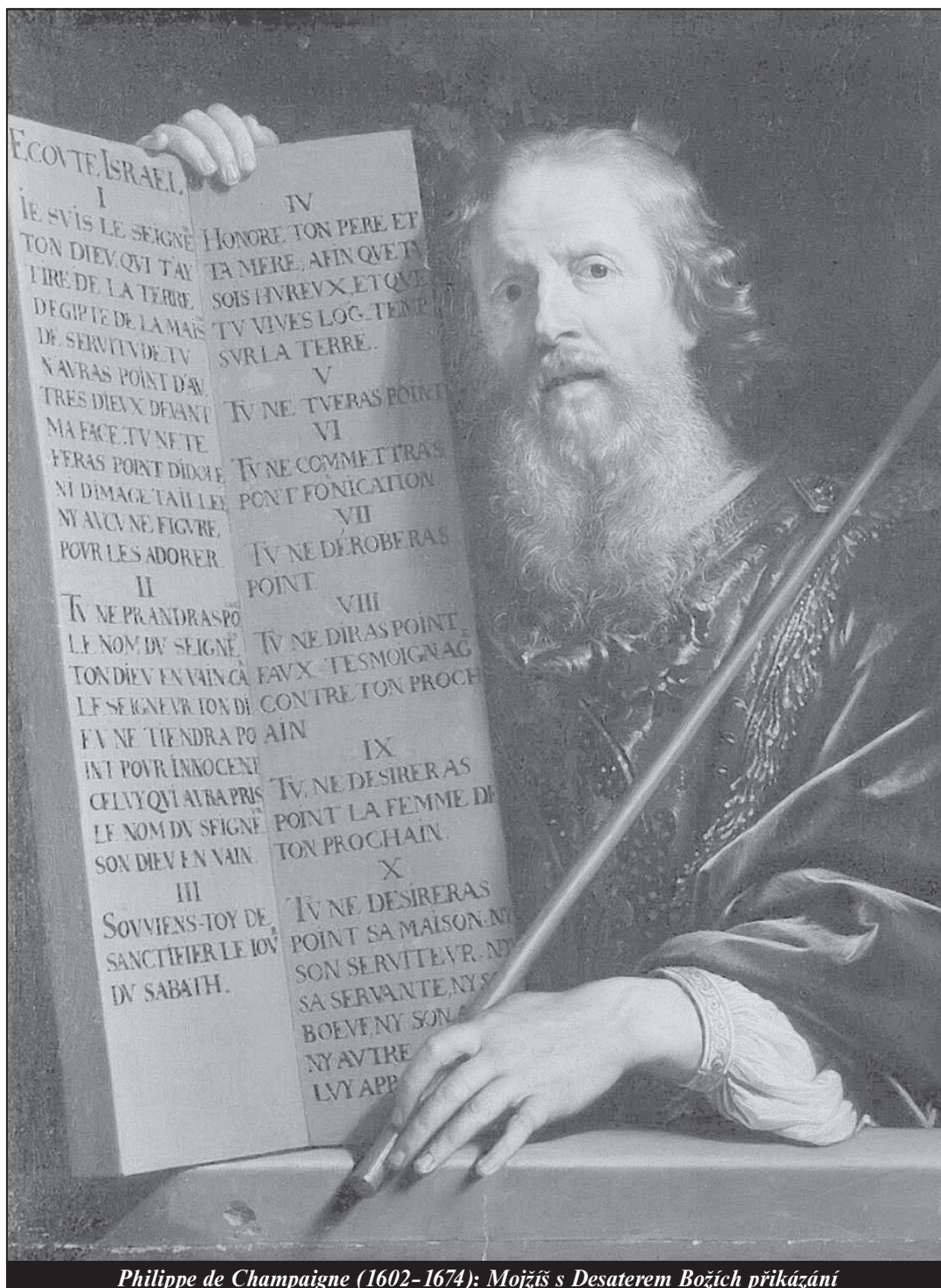
**Asociace „Meter“
o pedopornografii**
- strana 7 -

**Vysvětlovat dětem
je věcí rodičů**
Maria a Richard
Büchsenmeisterovi
- strana 9 -

Ježíš působí i dnes!
Josh McDowell
- strana 11 -

**Suma o darech
svatého Josefa (28)**
Isidoro Isolani OP
- strana 12 -

**Odhalení
pedopornografický
archiv s nahrávkami
satanistických obětí**
- strana 13 -

Philippe de Champaigne (1602-1674): Mojžíš s Desaterem Božích přikázání

Chudoba a milosrdenství (srov. Lk 16,19-31)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
18. května 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Rád bych se s vámi dnes pozastavil nad podobností o boháčovi a chudém Lazarovi. Zdá se, že se životy těchto dvou lidí odvíjejí mimoběžně. Jejich životní stavy jsou protichůdné a vzájemně zcela nesouvisající. Dveře boháčova domu jsou vždycky zavřeny pro chudáka ležícího venku a snažícího se utišit hlad zbytky z boháčova stolu. Boháč je luxusně oděn, zatímco Lazar má tělo plné vředů; boháč pořádá denně skvělou hostinu, zatímco Lazar umírá hladu. Starají se o něj jenom psi, kteří mu přicházejí lízat vředy. Tato scéna připomíná tvrdou výtku Syna člověka při posledním sou-

du: „Měl jsem hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě.“ (srov. Mt 25,42-43) Lazar dobře reprezentuje mlčenlivé volání chudých všech dob i rozporuplnost světa, ve kterém jsou nezměrná bohatství a zdroje v rukou nemnoha jedinců.

Ježíš říká, že boháč jednoho dne zemře. Chudí i bohatí zemřou, mají stejný úděl jako my všichni. Neexistují výjimky. Onen muž se tedy toho dne s prosbou obrací k Abrahámovi, jehož oslovuje „otče“ (vv. 24.27). Dovolává se tedy, že je jeho synem a že patří k Božimu lidu. V životě však Boha nijak nezohledňoval, ba naopak

sám se činil středem všeho, uzavřen ve světě svého luxusu a plýtvání. Vyloučením Lazara nebral žádný ohled ani na Pána, ani na jeho Zákon. Ignorovat chudého znamená pohrdat Bohem! Toto se musíme dobře naučit: Ignorovat chudého znamená opovrhovat Bohem. V podobnosti se vyskytuje jedna podrobnost, která stojí za zmínku. Bohatý člověk je bezjmenný, je označován jenom jako „boháč“, zatímco ten chudý nese jméno Lazar, které se opakuje pětkrát a znamená „Bůh pomáhá“. Lazar ležící přede dveřmi je živou výzvou, která boháčovi připomíná Boha. Boháč však tuto výzvu nepřijímá. Bude proto odsouzen nikoli pro svoje bohatství, nýbrž pro svoji neschopnost mít s Lazarem soucit a neochotu poskytnout mu pomoc.

V druhé části podobnosti vidíme Lazara a boháče po jejich smrti (vv. 22-31). Na onom světě se situace obrací. Chudák

Pokračování na str. 10

Láaska k bližnímu se projevuje v Boží pravdě a ve skutečích milosrdenství. Následující strany o tom hovoří velmi jasně. Mohlo by se zdát, že toto číslo Světla se věnuje převážně pouze jednomu tématu, kterým je lidská sexualita. Při pozornějším čtení však zjistíme, že nabízené texty mají mnohem širší perspektivu. Odhalují totiž jádro katolického myšlení a nahlížení na věci lidské pohledem Trojjediného Boha, Stvořitele a prvního Zákonodárce světa a celého vesmíru.

Téma lidské sexuality je jedním z „lakmusových papírků“, na němž se projeví, v co a jak věří konkrétní katolík. Často se říká, že katolická církev má pořád „to své šesté přikázání“, ale na druhou stranu zcela mlčet není skutečným projevem lásky k bližnímu. Nehledě na to, že naplnit do důsledku jedno z Božích přikázání znamená ve skutečnosti naplňovat i další přikázání či Boží záměry v životě člověka. Žádné z přikázání Desatera nelze oddělit od těch ostatních, všechna jsou vzájemně propojena – duchovní život s Bohem je jen jeden, nežijeme jich deset...

Editorial

I proto je třeba lidskou sexualitu vnímat zakomponovanou do celé osobnosti člověka. Nejde totiž primárně o sex, ale o vnímání vlastního „já“, o lidské vztahy jako takové, o obraz člověka samého. Můžeme tedy říci, že jde o vymezení se člověka vůči sobě a vůči druhému člověku, vzato do důsledku, o vymezení se člověka vůči Bohu, k jehož obrazu jsme stvořeni. Každý člověk má ve svém těle nějaký „Satanův osten“, který má zabraňovat tomu, aby člověk nezpychl (srov. 2 Kor 12,7). Jenomže: Satan je otcem lži a je schopen člověka obelstít tak, že on nechce svůj osten vystrnadit či aspoň léčit, a to právě proto, že by se musel vzdát své pýchy, svého sobectví. Tak to dosvědčuje v osobním svědectví o svém obrácení i Josh McDowell, který končí tím, že osobní vztah s Ježíšem mění lidský život. (str. 11-12) Ačkoliv nejde v jeho případě o problém lidské sexuality, způsob, jakým odmítal přijmout Boží milosrdenství a Ježíše do svého života, je typickou ukázkou většiny lidských pří-

běhů. Zde máme přímo před očima, jak těžké je vejít úzkou branou do nebe, neboť Satan je velmi silný protivník a jediným vítězem nad ním je Trojjediný Bůh skrze Ježíšovu smrt na kříži a zmrtvýchvstání.

Ať už si to připustíme či ne, faktem je, že zvrácenost v oblasti lidské sexuality dosahuje v našich dnech nebývalých rozměrů. A tak jako nemůžeme jako katolíci mlčet k jiným věcem, neměli bychom mlčet ani v tomto případě, neboť zde je v sázce nejen komplexní osobnost jednotlivého člověka, ale i duševní a duchovní vývoj (či zkáza) lidstva jako takového. Pro příležitosti, jak tomu učinit zadosť a naplnit i v tomto osobní Boží poslání, jistě nemusíme chodit daleko...

Zakončeme tyto řádky slovy Jaše Bilewicze (str. 4-6): „Milovat hříšníka znamená říkat mu celou pravdu o hříchu, že jeho posledním důsledkem je peklo, nebo celou pravdu o nekonečném Božím milosrdenství, které zahluje všechny hříchy, jestliže je člověk lituje a chce je napravit.“ Jsem přesvědčen, že právě takto má být chápán a prožíván Svatý rok milosrdenství.

Daniel Dehner

Zástup, který provází Pána, roste s každým jeho divem. Je však mezi těmito lidmi také mnoho zvědavců. Ty se připoj k jeho družině nikoliv jako jeden z těch, kteří vyhledávají senzace, ale jako jeho učedník, který se učí z Ježíšových slov i z jeho osobního příkladu. Nechoď proto za Pánem bez náležité přípravy a usebranosti. Vyprošuj si i dnes učenlivé a pokorně věřící srdce.

Proti zástupu provázajícímu Ježíše vychází z brány ještě větší dav. Jako by mu vycházelo vstříc celé město. Jistě by si to zasloužil, ale tyto lidi sdružil jiný, velmi smutný důvod. Spolu s ovdovělou matkou vynášejí ke hrobu jejího jediného syna. Není to skličující? Jak hluboký je zármutek této nešťastné ženy, tak velká je solidarita tohoto městečka, které svou spontánní účastí vyjadřuje svůj soucit a podporu zarmoucené matce. Oč větší a těžší by byla její náhlá tragická osamělost, kdyby její sousedé zůstali neteční a nevěšmaví k jejímu krutému osudu!

Odkud se bere v člověku tato vnímavost k cizí bolesti? Je to odraz význačného rysu Boží dobrotivosti, který sám člověk probudil v Bohu tím, že na sebe svou neposlušností uvalil největší neštěstí. Strhl tak na sebe utrpení, bolest, nemoci a smrt. Nejdříve – oklamán a sveden touhou *být jako Bůh*⁽¹⁾ – dostal strach, hanbou se před ním skryl, když uslyšel jeho hlas, protože v Boží blízkosti rázem poznal, že žádným bohem není. Tehdy se poprvé stalo, že *Pán ho uviděl a bylo mu ho líto*. Viděl v prvních lidech nejen provinilé prarodiče, ale všechnu bídu, kterou od této chvíle lidstvo valí těžce před sebou, bídu, kterou Bůh nikdy nechtěl, ale která je zákonitým důsledkem zvratu, jaký do řádu všech hodnot vnesla lidská vina.

Smuteční průvod, který právě potkáš u městečka Naim, je součástí oněch smutných důsledků. Kdykoliv se Pán dívá na bolest člověka, kterého chtěl stvořit pro štěstí, je mu ho nesmírně líto. Ale tento Boží soucit není planý cit ani prázdné slovo. Boží soucit aktivuje Boží všemohoucnost. Z onoho soucitu po prvním pádu v ráji se zrodil božský plán spásy.

A v souladu s tímto plánem Bůh sám sestoupil na zem, aby se zde zblízka setkal s lidskou bídou a učinil jí konec. Z tohoto soucitu se zarmoucenou vdovou se rodí také dnešní veliký Ježíšův zázrak.

Soucité Boží Srdce

*Zamyšlení nad liturgickými
texty dnešní neděle*

Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto.

„*Neplač, matko. Neumíš si vůbec představit, jak nesmírně Boha páli každá lidská slza.*“ Proč musí plakat tvor, kterého Bůh stvořil k radosti a blaženosti? Kdykoliv pláčeš, Ježíš se zastavuje nad příčinou tvé bolesti, jako stanul nad mramry u bran města Naim, a prosí tě: *Neplač*. Protože Boží slovo není nikdy prázdné slovo, můžeš si být jist, že Bůh ví, proč to říká: udělá všechno, aby setřel slzu z tvého oka. I když se ti bude zdát, že to bezprostředně nevidíš, spolehni se svou vírou na jeho božskou lásku a moc.

Abys poznal, že jeho moc v boji s bolestí a zlem skutečně nezná hranic, dotkne se Ježíš má. Ti, kteří je nesou, se zastaví, protože tady jejich smutný pochod opravdu skončí. Celý průvod stane v napjatém očekávání.

Chlapče, slyšíš mě? Vstaň!

Chlapec se posadí a nechápe, co se s ním děje, v úžasu hledí na svého dobrodince i na velké zástupy, které se tu setkaly, a mluví ve zmatku, protože neví, co by řekl. Matka ho mrtvého odevzdala Bohu, a Ježíš ho vrací živého té, která ho oplakává.

Pán ti tu vlastně prozrazuje, že hluboký Boží soucit s člověkem je něco jako jeho slabá stránka. Dává sám sebe lidem k dispozici více, než si vůbec zaslouží, ale když právě pro tuto svou „slabost“ je k nim tak štědrý a velkodušný, jistě právem očekává, že pro podobnost s Bohem, pro kterou byli stvořeni a kterou nesou v sobě, i oni na sobě osvědčí tento vzácný Boží rys. Člověk, který je slepý a hluchý k cizímu neštěstí, potlačil a zmařil v sobě spolu se soucitem i významnou a vlastně podstatnou součást Božího obrazu a zpronevěřil se smyslu, pro který byl stvořen.

Blahopřej šťastné matce k její nečekané radosti. Slzy z její tváře sice nezmizely, ale zcela se změnily, protože teď pláče radostným dojetím. Vysvětlí jí, kdo je Ten, který jí vrátil její milované dítě, a chval spolu se zástupy Boha za jeho veliké skut-

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 17,17–24

Jednoho dne onemocněl syn vdovy, u které Eliáš bydlel. Jeho nemoc byla tak těžká, že vydechl duši. Tu řekla matka Eliášovi: „Co mi chceš, muži Boží? Přišels ke mně, abys mně připomněl mou vinu a usmrtil mi syna?“

Eliáš odpověděl: „Dej mi svého syna!“ Vzal ho z jejího klína, odnesl do horní světnice, kde bydlel, uložil ho na svoje lůžko a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, stihneš neštěstím i tuto ženu, u níž jako host přebývám, že dáváš jejímu synu zemřít?“ Pak se třikrát natáhl po délce přes dítě a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, prosím tě, ať se vrátí duše tohoto dítěte do něho!“ Hospodin vyslyšel Eliášovu prosbu a duše se vrátila do dítěte, i ožilo. Eliáš vzal dítě a přivedl je z horní světnice dolů do přizemí a odevzdal ho jeho matce se slovy: „Pohleď, tvůj syn je živ!“

Žena řekla Eliášovi: „Teď tedy vím, že jsi muž Boží a že Boží slovo v tvých ústech je pravdivé!“

2. čtení – Gal 1,11–19

Prohlašuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám hlásal, není dílo lidské: já jsem ho nepřijal ani se mu nenaučil od nějakého člověka, ale ze zjevení Ježíše Krista.

Slyšeli jste přece, jak jsem se kdysi choval, když jsem byl ještě židem: pronásledoval jsem Boží církev, že to přesahovalo všechny meze, a snažil jsem se ji zničit. V horlivosti pro židovství jsem ve svém národě předstihoval mnoho svých vrstevníků, protože jsem byl daleko více než oni zaujat zvyklostmi po předcích. Bůh si mě však už v lůně mé matky vybral a svou milostí povolal a rozhodl, že mi zjeví svého Syna, abych o něm kázal radostnou zvěst pohanům. Neradil jsem se hned s lidmi ani jsem nešel nahoru do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou. Odešel jsem do Arábie

Dokončení na str. 11

ky. Pamatuj, že můžeš mít na nich podíl i ty, kdykoliv setřeš slzu z lidské tváře.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Gn 3,5

O toleranci, milosrdenství a věčné spáse

Ideologie morálního relativismu, potěšení, lehkosti a plytkosti, kterou prosazuje většina sdělovacích prostředků, vytváří přesvědčení, že cíle našeho života, kterým je věčná spása, je možné dosáhnout snadno, bez většího osobního úsilí nebo obětí.

Obraz milosrdného Boha, trpělivě čekajícího na obrácení každého hříšníka, média zkreslují a podsouvají, že Boží milosrdenství spočívá v dovolování všeho – „dělejte, co chcete, a Bůh je tak milosrdný, že ho tvůj hřích určitě nezajímá“. V důsledku toho se pravděpodobně v některých hlavách objevil obraz Pána Boha jako stařečka s dlouhými šedými vousy, kterému je vlastně úplně jedno, co kdo dělá. Někteří věřící, a dokonce i teologové, si rovněž začínají myslet, že budou všichni spaseni – přece proto, že Pán Bůh je neobyčejně tolerantní a milosrdný. Jenomže nepřijímají Ježíšova jednoznačná slova, například ta, která vyzývají k radikálnímu rozchodu s hříchem a se všemi příležitostmi ke hříchu: „A svádí-li tě ke hříchu tvá ruka, usekni ji: je pro tebe lépe, abys jednoruký vstoupil do života, než abys odešel s oběma rukama do pekla, do ohně, jenž neuhasíná. A svádí-li tě ke hříchu tvá noha, usekni ji: je pro tebe lépe, abys zmrzačený vstoupil do života, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla.“ (Mk 9,43–45) Podobně zní výzva ke vcházení úzkou branou, k zapření sebe samého, k přijetí kříže apod.

Lež o dosažení spásy bez stresů je další hereze v průběhu věků – dynamicky se rozvíjející, a přitom nejsmrtonosnější ze všech. Je plodem nerozumného poddání se duchu tohoto světa, který je „otcem lži“ (Jan 8,44). Stává se, že i někteří katolíci přestali věřit v to, co učí Kristus v katolické církvi, ale místo toho věří neochvějnou vírou v to, co se píše v liberálních časopisech vůči katolické církvi nepřátelských, které zarytě válčí s Kristovým učením a s oficiální naukou jeho církve.

Není spasení bez obrácení

Fakt zde uváděný doložím příkladem z celého množství jiných. Jedna významná osobnost z Německa, považující se za katolíka, pravila: „Vezměme si příklad dvou homosexuálů, kteří spolu žijí už 35 let. Pečují o sebe také v poslední etapě života.

Jak by někdo mohl říci, že to nemá hodnotu?“ Konec sdělení. Záležitost byla oficiálně uzavřena – případ těch dvou pánů byl zdůvodněn a omluven. Zvoláme brzy na pohřbu: „Santi subito!“?

Na začátku je třeba si všimnout, že tady máme co dělat s rekordem hodným zápisu do Guinnessovy knihy rekordů. Statistika totiž uvádějí, že homosexuál má během roku průměrně dvanáct partnerů, čili jednoho za měsíc. Rekordmani se mohou pochlubit více než tisícem sexuálních partnerů v průběhu svého krátkého (a promarněného) života... A ti dva jsou spolu 35 let!... Ale i kdyby tomu tak bylo, problém však spočívá v tom, že už 35 let žijí ve smrtelném hříchu. A to, že se o sebe starají...?

Vezměme si jiné příklady. Jeden italský mafián velice dbá o svoji „famílii“. Hacker dostávající se na soukromá bankovní konta je naprosto solidním pracovníkem své firmy. Dále jeden terorista finančně podporuje svoji skutečně chudou rodinu v Jemenu. Jak by někdo mohl říci, že to nemá hodnotu? Taková otázka zní jaksi bezostyšně, že?

Dva pánové, kteří si pomáhají, po 35 let ve smrtelném hříchu, se nacházejí v poslední etapě svého života. Otázku „Mohl by snad někdo říci, že to nemá hodnotu?“ by skutečně pečující pastýř nahradil jinou: „Ale stačí to ke spasení?“ A okamžitě by musel odpovědět: „Žel ne!“ Nesmí se zahazovat dobro, ale je snad milosrdné předstírat, že se ti dva muži nenacházejí ve smrtelném nebezpečí? Cožpak trvání na pravdě může někomu uškodit?

Třeba ale aktivní homosexuálové, jak tvrdí autority tohoto světa, nic zlého nedělají. Vždyť „nikoho nezabili a nikoho neokradli“, platí daně, říkají, že se milují, a dokonce chtějí přijímat svaté přijímání! Boží slovo říká: „Nemylte se v tom! Ani nestoudníci, ani modloslužebníci, ani cizoložníci, ani zvrhlíci, ani muži hanebných mravů, ani zloději (...) nezdědí Boží království.“ (1 Kor 6,9–10) A jinde: „Kdo zasévá do svého těla, z těla sklídí zkázu.“ (Gal 6,8)

Objasněno jasně a zřetelně. První slova prvního citátu byla napsána ve správném předpokladu, že se někteří budou mýlit. Víme, že „muže spolu žijící“ čeká strašný osud, i kdyby se třeba o sebe starali, protože ke spasení nestačí „v životě udělat něco dobrého“, ale je třeba zachovávat Boží přikázání. Znamená to snad, že už nemají žádnou šanci? Ale ne! Pán Bůh odpouští vždycky, když hříšník uzná svoje hříchy, vzdá se jich a vyzná je ve svátosti pokání. Tímto způsobem vlastně Bůh projevuje své nekonečné milosrdenství. Nepochybně to všechno si žádá veliké úsilí, sebezapření a obětí, ale přece má cenu splnit i ty nejtěžší požadavky, když jde o záchranu vlastního života, a to věčného.

Bůh je nekonečně milosrdný k hříšníkům, kteří se obracejí. Nejenom to, když odpouští, navrácí do života, ale také uzdravuje, obnovuje to, co zničil hřích, dává nové srdce a nového ducha. První Lékař duší a těl! Máme dnes mnoho výmluvných svědectví o Božím působení v životě obracejících se hříšníků, včetně homosexuálů (například ze Společenství Courage).

Výzva k obrácení nebo k milosrdenství vůči navracejícím se patří k základním tématům Písma svatého. Ke klasice – dá se říct – náleží podobenství o marnotratném synu vracejícím se k Otcovi, který ho miluje (Lk 15,11–32). Zde jsou dva jiné úryvky z Písma svatého: „A když se hříšník odvrátí od hříchu, jehož se dopustil, (...) zabezpečuje si život. Rozhodl se, že se odvrátí od všech zločinů, jichž se dopustil, bude živ, nezemře.“ (Ez 18,27–28)

„Obráťte se a odvráťte se od všech svých zločinů (...) a utvořte si nové srdce a nového ducha. K čemu umírat (...)? Nemám zalíbení v číkoli smrti(...). Obráťte se a žijte!“ (Ez 18,30–32)

A může Pán Bůh zachránit někoho, kdo vůbec neprosí o odpuštění, nechce skoncovat se svými hříchy, a naopak – je na ně „pyšný“ a veřejně tu svou „pýchu“ vyjadřuje v rouhavých pochodech na ulicích velkých měst?

Kristus říká skrze svoji církev: „Bůh nikoho předem neurčuje, že půjde do pek-

► la; to je následek svobodného odvrácení od Boha (smrtný hřích), v němž se setrvává až do konce.“ (*Katechismus katolické církve*, 1037)

Milovat jinak

Vraťme se k vyjádření, přerušnému v půli, o dvou homosexuálech. Jaký má cíl? Asi to víme. Nejpravděpodobněji jde o to, abychom „akceptovali a náležitě ocenili jejich (tj. homosexuálů) sexuální orientaci“. A tedy akceptovali hřích a zvykli si na něj. Jaký pokrok! Tak to chtějí oni sami a tak to chce „svět“. Obránci takového řešení tvrdí, že hříšníci je třeba vždycky milovat. I tehdy, když se nechtějí obrátit. Když nechtějí, tak ať se neobracejí! Pojďme lidem na ruku. Proč jim ztěžovat život? Přijměme a zlegalizujme hřích, a bude po starostech. Tímto rychlým, správným a šikovným způsobem se zbavíme mnoha jiných (a vlastně všech) problémů, s kterými se věřící setkávají: svaté přijímání pro ty, co žijí v civilním svazku, mimo manželství, s antikoncepcí apod.

Chce Pán Bůh, abychom „akceptovali a ocenili“ praktikování homosexuality?

Slovo Boží říká: „Proto je Bůh vydal ponížujícím vášním: vždyť jejich ženy vyměnily přirozené vztahy za vztahy proti přirozenosti; rovněž i muži zanechali přirozených styků s ženou a rozpálili se chtíčem jedni k druhým, muž s mužem páchali haněbností a sklízeli sami na sobě nevyhnutelnou odplatu za své pobloudění.“ (Řím 1,26–27) V tomto ani v jiném úryvku Písma svatého není stopy po takové akceptaci, k jaké jsme vybízeni. Jak bychom mohli ocenit „ponížující vášně“ a přírodě se protivící „pobloudění“?

Každý z nás má špatné sklony, touhy a pokušení, což vychází ze zranění naší přirozenosti prvotním hříchem nebo také z nějakých jiných příčin. Avšak Ježíš přece svým umučením a smrtí ukázal, jaké jsou důsledky hříchu. Jak se dá akceptovat a oceňovat něco, co je příčinou největších utrpení? Proto se také mnoho lidí trpících homosexuálními sklony odtrhává od hříchu: žijí v naprosté zdrženlivosti a jsou šťastní. Protože štěstí přichází zároveň s plněním Boží vůle, a ne s nerozumným směřováním za směřováním, které se protiví Bohu i přírodě. Svátý Pa-

Královna Elsa z Ledového království lesbičkou?

I když to zní absurdně, LGBT lobby tlačí na společnost Disney, aby v 2. dílu oblíbeného dětského příběhu *Ledové království* (v originále *Frozen*) udělala z královny Elsy lesbičku. Na internetové adrese <http://www.citizengo.org/sk/fm/34549-disney-princezna-elsa-nie-je-lesbicka> lze podepsat petici, aby zástupci společnosti Disney nepodlehli LGBT nátlaku.

Po shlednutí pilotní části příběhu jsou lidé z LGBT kruhů přesvědčeni, že královna Elsa už lesbičkou je, a proto požadují, aby v dalším díle dostala svoji lesbickou partnerku. Pokračování animovaného příběhu je naplánováno na rok 2018. Petice navrhuje alternativu: Pokud tvůrci plánují do vyprávění zakomponovat milostný vztah, měla by se princezna zamilovat do prince.

Ledové království patří mezi nejvíce výdělečné animované filmy všech dob. Má velký vliv na děti, jejich mysl a srdce. Prostřednictvím této petice můžeme vyjádřit svůj jednoznačný postoj v otázce sexuální morálky a výchovy dětí a snad i zabránit velkým škodám na dětských duších.

Redakce

vel varuje všechny, kdo chtějí zlegalizovat hřích: „Říkám vám tedy a zapřisahám vás v Pánu, abyste se napříště nechovali jako pohané s jejich jalovými názory a jejich zatemnělým myšlením: ti se odcizili Božímu životu vzhledem k nevědomosti, do níž upadli zatvrzelostí svého srdce, a poté, co se otupil jejich smysl pro mravnost, se oddali prostopášnosti, takže se naruživě dopouštějí kdejaké necudnosti. Vy jste se však takto o Kristu neučili.“ (Ef 4,17–20) A Pán Ježíš směřuje ke všem hříšníkům velmi silná slova napomenutí: „Proč nerozpoznáváte mou mluvu? Protože nemůžete slyšet mé slovo. Vy jste z otce ďábla, a co si váš otec žádá, to vy chcete činit. On byl vrah od počátku, a nestál v pravdě, protože v něm není pravdy: Když pronáší lež, mluví ze své vlastní podstaty, protože je lhář a otec lži.“ (Jan 8,43–44)

Přijmout a ocenit smrtelný hřích je zcela zřejmá nabídka od „otce lži“. To není žádná láska k hříšníkovi, ale zrada Ježíše a těch, kteří bojují za to, aby se v jejich životě naplnila Boží vůle. Milovat hříšníka znamená říkat mu celou pravdu o hříchu, že jeho posledním důsledkem je peklo, nebo celou pravdu o nekonečném Božím milosrdenství, které zahlazuje všechny hříchy, jestliže je člověk lituje a chce je napravit.

Mlčení, nebo napominání?

Láska k bližnímu – kromě lásky k Bohu základní povinnost křesťana – spočívá v péči o jeho dobro. Když Bůh stvořil svět a v osobě Ježíše přemohl svět, patrně to ví lépe. Co může vědět o životě člověk, který neumí vytvořit ani nejjednodušší živou buňku? Co může vědět o smrti

a posledním soudu člověk, který se nikdy nevrátil „z druhé strany“? Proto nemůžeme předstírat, že ateistická média vědí líp než Pán Bůh. Jenom On ví s absolutní jistotou a nikdy se nemýlí. Péče o dobro bližního se projevuje mezi jiným i napomináním. Nechceme, aby náš bratr setrval ve zlu, poněvadž to ho zraňuje, snižuje ho to, ponižuje a zabíjí. Mlčení by znamenalo s tím souhlasit, a v důsledku tedy být spoluzodpovědný. Proto Ježíš vybízí jasně: „Zhrěší-li tvůj bratr, pokárej ho.“ (Lk 17,3) Máme se vzájemně napominat; dělat to jemným a moudrým způsobem, ale přece. Například kdyby žena mlčela k tomu, že její muž nadměrně pije, podílela by se na jeho postupném úpadku a stala by se jeho spoluviníkem. Tak je to s každým hříchem.

Ježíš nám přikazuje napominat, vzdyt sám to přece dělal také. Nezůstával u diplomatického úsměvu a přikyvování, když jedl s celníky a cizoložníky. Nemůžeme si ani představit takového Ježíše! A můžeme si snad představit Ježíše říkajícího, že je třeba akceptovat a oceňovat cizoložství nebo podvod?

Co se stane, jestliže někdo, kdo se řídí světovou verzí „tolerance“ nebo „lásky“, nebude hřešícího bratra napominat? A znovu na tuto záležitost odpovídá jasně slovo Boží: „Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a bude páchat zlo, (...) zemře on; protože jsi ho nevaroval, zemře (...), ale k odpovědnosti za jeho krev poženu tebe.“ (Ez 3,20) A o verš dříve: „Pokud jsi naopak zlovolníka varoval, (...) ty jsi vyvázl životem.“ (Ez 3,19) Jsou to velmi silná slova určená všem věřícím, ale především pastýřům. Svátý

► Augustin navazoval na výše uvedená slova z knihy Ezechiel a napsal: „Tak co, bratři? Už víte, jak nebezpečná věc je mlčet?“ (O pastýřích) V jakém smyslu nebezpečná? Například nerozumní ochránci homosexualit apod. se mohou dostat tam, kde jsou jejich chráněnci, to znamená do pekla. Útěchou – vždy a všude – je, že dokud žijeme, můžeme se obrátit.

Tolerance je dobrá věc v každé situaci kromě jedné: Není možné akceptovat ani tolerovat hřích, protože ten je největším neštěstím pro člověka. Proti zlu je třeba protestovat, bojovat s ním podle míry svých možností. Je třeba hlásat dobro a konat je, a konkrétního hříšníka – v takové míře, jak je to jen možné – moudře napomínat. To všechno z lásky k bližnímu, ale i k sobě samému. Mlčení vůči zlu ponechává v omylu ty, kdo by mohli poznat pravdu, a vede k tomu, že se zlo rozrůstá v jednotlivých lidech nebo ve společnosti a vede k věčné záhubě.

Prorocství kardinála Wojtyły

Kardinál Wojtyła (nyní sv. Jan Pavel II.) v závěru své pastýřské návštěvy v USA v srpnu 1976 pronesl tehdy dost šokující, ale – jak se nyní ukazuje – prorocká slova: „Stojíme dnes tváří v tvář největší konfrontaci, jakou kdy lidstvo prožilo. Nepřipouštím, že by si to široké vrstvy amerického společenství ani nejširší kruhy křesťanských společenství plně uvědomovaly. Stojíme tváří v tvář poslední konfrontaci mezi církví a anti-církví, mezi evangeliem a jeho popřením. Ta konfrontace byla vepsána do plánů Božské Prozřetelnosti; je to čas zkoušky, do kterého musí církev vstoupit.“

Ta dramatická konfrontace, která už trvá několik desetiletí, nabírá čím dál víc na intenzitě. Výše uvedené poznámky jsou jen drobným úsekem z obrazu probíhajícího duchovního boje – tichého, nekřiklavého, ale zcela reálného. Je tady obava, že už v něm zhybnuly (pro věčnost) miliony lidí. Nyní probíhá boj o duši každého z nás. Pořád je čas zkoušky. Víme, že se vlastními silami Zlému nepostavíme. Záchranou je jedině přilnutí k Ježíšovi – k jedinému Zachránci světa, k jeho církvi postavené na apoštolských základech a k jeho kříži. Záchrana je pouze v přijetí daru Božího milosrdenství.

Z Miłujcie się! 1/2016 přeložila -vv-

Homosexualita – fakta a mýty

Tento článek je zpracován podle přednášek dr. Josepha Nicolosiho, jednoho z nejvýznamnějších světových odborníků v oboru terapie homosexuality, zakladatele NARTH (National Association for Research and Therapy of Homosexuality, narth.com), autora řady knih věnovaných tématu terapie homosexuality.

V roce 2011 Americké sdružení psychologů (APA) vyjádřilo své stanovisko k reparativní (nápravné) terapii homosexuality. Uvádí se v něm, že chybí dostačující množství důkazů pro podporu využívání psychologických intervencí, jejichž cílem by byla změna sexuální orientace. APA kromě jiného doporučuje vyhýbat se pokusům měnit sexuální orientaci a vykreslovat homosexualitu jako psychickou poruchu.

Mýty o homosexualitě

Jak je možné, že sdružení psychologů APA může hovořit o chybějících důkazech možné změny sexuální orientace v důsledku psychoterapie?

Národní sdružení pro výzkum a terapii homosexuality (NARTH), jehož jsem členem, dalo 10 000 dolarů na zkoumání tří námitek APA proti reparativní terapii. Jsou to tato tvrzení:

- 1) Lidé nemohou změnit sexuální orientaci v důsledku psychoterapie;
- 2) úsilí o změnu sexuální orientace zvětšuje lidské problémy: nenávisť k sobě samému, deprese, sebevražedné pokusy;
- 3) stupeň patologie (chápané jako sebedestrukce, sebetrestání a nepřizpůsobivé chování) není v populaci gayů vyšší ve srovnání s populací heterosexuální.

Věnovali jsme se veškeré dostupné literatuře na toto téma. Je zpracováno 20 stran bibliografie vysoce profesionál-

ních výzkumů publikovaných ve vědeckých periodikách, které ukazují, že ke změně orientace následkem psychoterapeutického působení přece jen dochází. Výzkumy neuvádějí důkazy toho, že by reparativní terapie klientům způsobovala větší zranění než kterákoliv jiná terapie.

Avšak pokud jde o patologii, máme co do činění stejně tak s lékařskou, jako s psychologickou patologií spojenou s homosexualitou. Při srovnávání s heterosexuální populací se u homosexuálů vyskytuje vyšší podíl sebevražd, depresí a neuróz, více závislostí na drogách a alkoholu, častější rozpady svazků, větší sexuální nevázanost, anonymní sex, sadomasochistické sexuální chování a rovněž víc „exotických“ sexuálních praktik – mírně řečeno.

„Chtěli jsme se změnit“

Proč se vůbec staráme o to, aby problematika homosexuality byla osvětlena?

Neděláme to proto, že chceme bojovat proti homosexuálům. Jedná se o shromáždění vědecky podložených fakt, s kterými se lidé mají seznámit. Na základě takto získaných poznatků bude moci každý klinický psycholog, kněz, rodič, učitel odpovédět mladému člověku, který za ním přijde s problémem své sexuální orientace: „Půjdeš-li touto cestou, čeká tě hodně těžkostí. Pokud se jim chceš vyhnout, můžeš jít jiným směrem; jsme odpovědní za to, že tě o tom budeme informovat.“

Mladým lidem se neříká nic o nebezpečích spojených s homosexuálním stylem života. Profesionálové, kteří se zabývají psychickým zdravím, se dnes natolik věnují ochraně homosexuální menšiny, že tím riskují zdraví celé populace mladých lidí.

Když v 70. letech minulého století APA diskutovalo na téma, zda je homosexualita „normální“, byl vůdcem hnutí, jehož cílem bylo odstranění nálepky patologie z homosexuality, Robert Spitzer.

Dvacet let nato, když Spitzer šel na kongres APA, viděl na ulici lidi, kteří se

„Tradice, opírající se o Písmo svaté, které představuje homosexuální vztahy jako velkou mravní spoušť, vždy prohlašovala, že »homosexuální úkony jsou vnitřně nezřízené«. Odporují přirozenému zákonu. Odlučují pohlavní úkon od předávání života. Nejsou plodem opravdového citového a pohlavního doplňování se. V žádném případě nemohou být schvalovány.“

(Katechismus katolické církve, 2357)

Asociace „Meter“ o pedopornografii

► tam shromažďovali. A co říkali? „Uznejte naši změnu. Homosexualita je nesprávná.“

Spitzer si myslel, že jsou to gayové, a proto se jich zeptal: „Nevyřešil jsem snad váš problém už před dvaceti lety?“ A oni říkají: „Ne, my nejsme gayové, my jsme bývalí gayové. Jsme lidé, kteří se kdysi považovali za gaye, ale chtěli jsme se změnit. Chceme, aby nás APA podpořovalo a nenamlouvalo nám, že musíme svoji sexualitu přijmout, protože jsme se narodili jako gayové.“ Spitzer je člověk otevřený, bez předsudků. Zajímalo ho, kým tito lidé jsou. Zamýšlel se nad tím, do jaké míry se jim podařilo změnit svoji sexuální orientaci. Tato zvědavost ho dovedla k iniciování a provádění výzkumu. Podařilo se mu najít 200 lidí, kteří zažili významnou změnu (152 mužů a 48 žen). Tito lidé nejenom že snížili míru své homosexuality, ale realizovali rovněž adaptaci heterosexuální. V některých případech to vedlo k uzavření manželství.

Šlo o tzv. následný výzkum, čili zkoumání prováděné po pěti letech od ukončené terapie. Záležitost vyvolala kontroverzní reakce, a to především ve střediscích gayů, kde se odmítala možnost skončit s homosexualitou. Hlavní stoupenec gayů začal být od té doby vnímán jako jejich nepřítel. A přece šlo jenom o jedno z mnoha zkoumání dokumentujících, že možnost změny sexuální orientace je skutečností.

Nevědecké výzkumy

Vraťme se k tomu, jak mohlo APA tvrdit, že ke změnám nedochází, když máme k dispozici tolik nevyvratitelných vědeckých důkazů, které potvrzují opak. Před dvěma roky se APA rozhodlo tento problém vyřešit a zjistit, zda lidé mohou změnit svoji sexuální orientaci. Jeho členové vytvořili výzkumnou skupinu, společnost šesti psychologů, kteří měli prozkoumat literaturu a důkazové materiály. Koho vybrali? Šest psychologů s homosexuální orientací...

Organizace NARTH přihlásila do konkurzu vědce přesvědčené, že taková změna je možná, ale všichni byli odmítnuti. Za členy komise byli vybráni sami gayové a lesbičky. Ti všichni jsou prohomosexuálními aktivisty. Dá se lehce pochopit, že tito lidé budou mít negativní přístup k literatuře, která dokumentuje změnu orientace.

Zločin pedofilie a pedopornografie se nepřestává šířit. Stojí za ním kriminální organizace srovnatelné s mafiemi, řekl iniciátor asociace *Meter* don Fortunato Di Noto. Jen za minulý rok tato organizace zaznamenala více než milion fotografií a videí s pedopornografickou tematikou. Jak don Fortunato Di Noto uvedl, Evropa drží smutný primát: „Budeme v sídle OSN bojovat za to, aby zneužívání dětí bylo uznáno za zločin proti lidskosti. Čísla ukazují, že to není přehnané. Jsou výsledkem pouze našeho vyhledávání a monitorování, ale i tak jsou šokující.“ Počet fotografií se loni zdvojnásobil a přesáhl milion, a když se k nim připočte 76 000 videozáznamů, tak výsledek ukazuje na zhruba 700 000 nezletilých, od novorozenců do 13 let.

„Pedofilie je jednou z nových forem otrokářství. Zotročováno je ohromné množství dětí, včetně novorozenců, kteří jsou znásilňováni hrůzným, téměř nepopsatelným způsobem. Pokud toto není kriminální jev, pak už nic. A přesto chybí globální pozor-

nost k tomuto jevu. Rozmohla se lhostejnost, která z nás činí komplice a média neposkytují tomuto fenoménu dostatečnou pozornost. (...) Tyto děti potřebují, aby jim někdo dal hlas,“ říká don Fortunato Di Noto. Asociace *Meter* vytvořila významnou síť spolupráce s poštovní policií na celém světě, přestože z řady zemí často nepřichází odpověď: don Di Noto jmenuje například Oceánii, Argentinu, ale také USA. Pokud však jde o produkci a obchod s pedopornografickým materiálem, smutný primát zůstává jednoznačně Evropě, následované Oceánií a Afrikou, kde vede Mauritius a Libye. Jako na neméně nebezpečný fenomén poukazuje don Di Noto na tzv. „pedofilní kulturu“, která se snaží zneužívání dětí ospravedlňovat na základě pseudovědeckých tvrzení: „K tomuto nesmí nikdy dojít, protože kdyby k tomu opravdu došlo, bude mít naše společnost opravdu velmi vážný problém,“ podotýká bojovník proti pedopornografii don Fortunato Di Noto.

Podle www.radiovaticana.cz

Přijetí homosexuální identity znamená, že se musí odmítnout a pohřbit naděje, že se musí přijmout, že není možná změna sexuální orientace na heterosexuální. Musíš se podřidit a přijmout homosexuální identitu. Něco musí umřít, aby se narodilo cosi nového. Musí zemřít naděje na možnost stát se heterosexuálním. Takto se rodí osoba s identitou homosexuální.

Co to znamená pro uvedený výzkum? Lidé, kteří přestali bojovat, vzdali se a vyhlásili svou odlišnou sexuální identitu, jsou teď na místě expertů v posuzování vědecké literatury v oboru homosexuální terapie. Jak by tito lidé mohli uvěřit, že změna sexuální orientace je možná,

dr. Joseph Nicolosi

když oni sami pohřbili veškerou naději na změnu?

Informovaný odpor

Homosexualita není sexuální problém, ale problém se sexuální identifikací. V homosexualitě nejde o sex. Jde o vnímání vlastního „já“. Jde o lidské vztahy, o obraz člověka samého. Za homosexuálními impulsy a chováním se vždycky skrývá pocit vnitřní prázdnoty. To je natolik důležité, že to budu mnohokrát opakovat. Mám klienta, lékaře, který ke mně přišel na terapii. Zhruba po třech měsících pochopil, že se mu jenom zdálo, že jeho problémem je homosexualita. Začal si uvědomovat, že tady jde o jeho vztahy, o jeho způsob chování k dětem, k manželce, k sobě samému. Prohlásil: „Dobrá zpráva je ta, že jsem pochopil, že mým problémem není sex. Špatná zpráva je, že mám problém se vším ostatním.“

Mýty o homosexuálech

Pouvažujme teď o čtyřech základních, nejvíce rozšířených mýtech o homosexuálech. ►

► Prvním z nich je tvrzení, že „homosexuálové tvoří 10 % populace“. Není to pravda. Homosexuálové představují nanejvýš 1,2–2 % populace. Lživé tvrzení o 10 % se objevilo v publikaci Alfréda Kinseye před 50 lety a je stále opakováno. Zjistilo se však, že Kinsey počet procent záměrně zvýšil, aby tento problém více „zevšeobecnil“. Alfréd Kinsey byl totiž sám homosexuál s masochistickými sklony, kterému bolest způsobovala rozkoš. Byl považován za předního odborníka v problematice sexu více než 50 let.

Druhý mýtus říká, že homosexualita je vrozená, že pro ni existuje gen. Jenomže ve skutečnosti takový gen není, žádné zkoumání nepotvrdilo jeho existenci.

Další mýtus: „Kdo je homosexuál, bude jím už pořád.“ Součástí takové propagandy je přesvědčování lidí, že jsou „homo“ nebo „hetero“, jedno nebo druhé. Svědectví o možné změně je velkým ohrožením hnutí homosexuálů. Když někdo řekne: „Byl jsem kdysi gayem, ale už jím nejsem“, poukazuje tím na možnost uskutečnění změn v člověku.

Čtvrtý mýtus: „Homosexualita je normální v každém směru.“ To je mýtus šířený v médiích. Pokaždé, když v televizi vidíte hrdinu – homosexuála, jde o naprosto zdravého, hezkého, upraveného, šťastného a vyrovnaného člověka, nezátíženého pocitem viny a studu. Zato heterosexuální hrdina je předváděn v nepříznivém světle jako člověk pochybující o vlastní sexualitě, který je předmětem výsměchu.

Kdyby se podařilo přesvědčit lidi, aby uvěřili v tyto čtyři mýty, mohlo by dojít k naprostému akceptování homosexuálního chování. To je cílem homolobbismu – úplná akceptace.

Je ale zapotřebí odlišovat toleranci od akceptace. Toto odlišení musíme provést i ve své mysli. Můžeme lidi tolerovat. Jsem tolerantní vůči homosexuálům. Domnívám se, že homosexuálové mají právo hledat štěstí, mají právo vytvářet vztahy, jaké chtějí, ale neznamená to, že to musím akceptovat. Na základě poznatků získaných z různých vědeckých pramenů tvrdím, že homosexualita v sobě nese mnoho zlého, proto ji nemohu akceptovat. Mluvme tedy o informovaném odporu, o odporu založeném na znalostech a vzdělání.

Informovaný odpor neznamená homofobii. Fobie je iracionální strach před

něčím. Tady nejde o strach, ale o přehled důkazů, obeznámení se s vědeckými poznatky, o četbu knih a účast na konferencích. Pokud jsi katolík, tvoje chápání lidské sexuality může být bohaté a všestranné díky katolické antropologii a učení církve.

Identifikace problému

Zdůrazňuji rozdíl mezi homosexuálem a gayem. Je to důležité, abychom těmto pojmům rozuměli. Gay je společensko-politická identita. Gay tvrdí rozhodně: „Pohleďte, kdo jsem! Jsem normální a přirozený.“ Homosexualita je zase obyčejný popis

„Homosexuální osoby jsou povolány k čistotě. Skrze ctnost sebeovládání, jež vychovává k vnitřní svobodě, často skrze podporu nezištného přátelství, modlitbu a svátostnou milost mohou a mají se postupně a rozhodně přiblížovat ke křesťanské dokonalosti.“

(Katechismus katolické církve, 2359)

sexuálních preferencí. Je to psychologický stav. Před několika měsíci mi zatelefonoval jeden otec a řekl: „Náš patnáctiletý syn nám řekl jasně, že je homosexuál. Hledáme důvěryhodného psychologa, který nám poví, zda je homosexuál nebo ne.“ Odpověděl jsem: „Není.“ Volající se zeptal: „Jak to můžeš tvrdit, když jsi s ním nemluvil?“ Odpověděl jsem: „Nemusím s ním mluvit. Má mužské tělo, tělo vytvořené k sexu se ženami, je heterosexuální. Není nic takového jako homosexuál. Jsou jenom heterosexuálové, z nichž někteří mají sexuální problémy. Naše těla jsou naprojektována k sexu s opačným pohlavím.“

Pamatuji se na to, jak v televizi vystoupil jeden bývalý gay. Jmenuje se Richard Cohen. Nejen že je ženatý, má rovněž děti i vnuky. V televizním programu diskutoval s jednou lesbičkou o sexuální souhře v jednopohlavních vztazích. Opakoval: „To nejde dohromady, to nemůže fungovat.“ Lesbičku to velmi rozčilovalo, poněvadž na to nedokázala nic namítnout. Ale taková je skutečnost: části těla osob v jednopohlavních vztazích se k sobě navzájem nehodí. Nakonec řekla: „Dobře, dobře, Richarde, to už stačí.“ To byla její jediná obrana. Proč tedy o tom lidé nechtějí mluvit otevřeně? Protože z toho jasně vyplývá, že homosexualita je poru-

cha sexuální identity. Jde o pocit, že člověk nepatří ke skupině vlastního pohlaví, a zvláště se to týká mužů. Je to problém s vlastním pohlavím. Je to problém s hlavní příslušností.

Nápravná terapie

Reparativní terapie plní všechny terapeutické standardy. NARTH postoupilo ještě o krok dále a vypracovalo *Doporučení pro terapii nechtěných homosexuálních tendencí a chování*. Je to 11 terapeutických doporučení, která sahají dál než normy vypracované APA.

Robert Perloff, bývalý předseda APA, se o našem programu vyjádřil: „Jednotlivec má právo si vybrat, zda přijme homosexuální identitu. Je to jeho rozhodnutí, není to volba ideologicky zaměřené zájmové skupiny. Odrazování psychoterapeuta od práce s klientem, který chce změnit sexuální orientaci, je nevědecké, neetické, neshodné s vědeckým postojem, je-li cílem dosažení pravdy.“

Nicholas Cummings, další bývalý předseda APA, se vyslovil podobně: „Zůstávám vášnivým zastáncem svobody výběru pro všechny lidi, obzvlášť když jde o právo na výběr cílů jejich individuální psychoterapie.“

K tomu dochází zřejmě i Robert Spitzer, o kterém jsem se již zmiňoval. On totiž řekl: „Lidé mají právo zkoumat svůj heterosexuální potenciál.“ Na základě svého rozsáhlého výzkumu vypověděl: „Navzdory tradičnímu přesvědčení mohou některé motivované osoby díky svému diferencovanému úsilí dosáhnout podstatné změny v mnoha složkách sexuální orientace a být dobře činné jako heterosexuálové.“

Naše práce vychází ze zkušeností mnoha tisíc mužů a žen. Naše klinika v Los Angeles je největší klinikou na světě, ve které se pracuje s homosexuály. Provádíme 135 terapií týdně, zaměstnáváme sedm terapeutů: Šest jich pracuje s klienty mužského pohlaví, jedna terapeutka se věnuje ženám. Jsme přesvědčeni, že klienti musí mít možnost přepracovat své vztahy s rodičem téhož pohlaví, poněvadž pro muže je základním problémem vztah s otcem a pro ženu vztah s matkou. A proto práce s osobou stejného pohlaví terapii usnadňuje.

*Zpracováno redakcí časopisu
Miłujcie się! - 4/2015
Přeložila -vv-*

Vysvětlovat dětem je věcí rodičů

Sexuální motivy jsou všude, kam se člověk podívá. Už malé děti není možné uchránit před těmito vlivy. Člověk tedy musí této výzvě čelit a zvládat ji závčas vhodným způsobem, aby obstál v přeseexualizovaném světě.

Před dvaceti lety jsme se začali důkladně seznamovat s tématem sexuální výchovy. Z podnětu, který přišel. Naše první – dnes už dospělé děti – se tenkrát začaly zajímat o lásku, plodnost a pohlavnost.

Zvláště náš nejstarší syn se velmi vyptával: „Odkud se berou děti? A jak vzniká děťátko? ...“ To jsme byli opravdu překvapeni, protože měl tenkrát sotva čtyři roky.

Dnes víme, že tento věk je charakteristický pro všechny otázky, týkající se témat okolo pohlavnosti a plodnosti. Protože když maminka nebo někdo z příbuzných čeká dítě, přijdou otázky na toto téma dokonce ještě dříve. Proto není otázka tříletého dítěte z okruhu našich známých ničím neobvyklým: „Mami, když jsem přišel na svět, ty jsi tenkrát praskla?“ – „Ne, ne, při tom se nepraská!“ odpověděla matka překvapeně. Pak ten malý pokračoval: „To potom vycházejí miminka z pusy!“ Abychom byli připraveni na takové otázky, vymýšleli jsme často večer společně možné odpovědi. Když se děti ptaly na všelijaké věci, pokoušeli jsme se jim vždycky odpovědět. Někdy po chvilce přemýšlení, ale pokud možno ještě v tentýž den.

Pomalu nám docházelo, že sotva někdo z okruhu našich přátel vychovával tímto způsobem. Tak nás po krátkou dobu napadala otázka: „Není to přece příliš brzo?“ Výborné přednášky renomované sexuální pedagožky Irmgardy Hagspielové nás v této cestě velmi posílily. Postupně jsme každým dnem pozorovali, že znalost našich dětí o biologických pochodech je uklidňuje a že jsou spokojené. Když dostaly svoji odpověď, věnovaly se zase naplno jiným tématům.

Nejenom my jsme zakusili tu zkušenost, že s poučením není nikdy příliš brzy. Každopádně je „lépe o dva roky dříve, než o dvě minuty později“. To se týká také těch dětí, které se otevřeně neptají. Protože také ony se zajímají stejně brzy o tyto otázky a hledají na ně odpovědi. Když to neuděláme my rodiče, udělají to jiní.

Pěkná řeč třeba o biologických pochodech, která mluví a korektně označuje pohlavní orgány nebo vznik člověka, ukazuje nejenom smýšlení člověka, ale také je vyjadřuje. Nikdo by při vysvětlování krevního oběhu nepřišel na myšlenku mluvit o srdci jako o „pumpě na krev“.

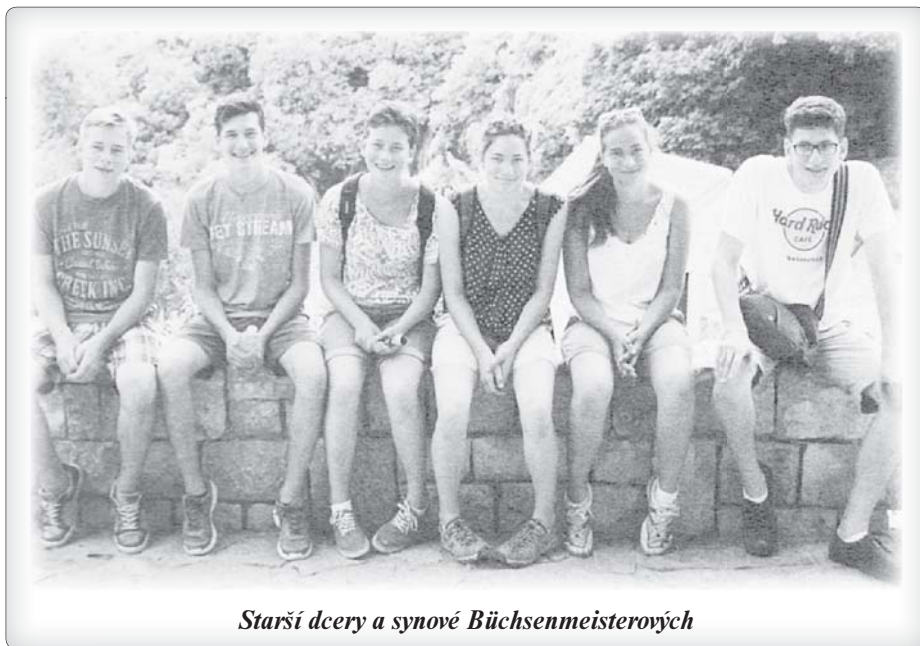
Manželé Büchsenmeisterovi se svým nejmladším dítětem

Je to nejnórmálnější věc na světě, používat správné označení. V oblasti pohlavnosti máme ale často sklony nepoužívat tento princip. Odráží se zde erotika, emoce a možná i nepěkné osobní zkušenosti. Děti ale vidí sexualitu skoro jenom z hlediska čisté biologie. Pohlavnost je v jejich očích jenom předávání života.

Toto poznání bylo pro nás velkým ulehčením a my jsme se naučili rychle sestoupit na rovinu svých dětí, abychom zaujali jejich úhel pohledu. K tomu nám byl neocenitelnou pomocí Dr. Rötzer a jeho výzkum ženského cyklu. Naše vzdělání v oblasti přirozené regulace početí nám poskytlo nejenom znalost, ale byl to nutný předpoklad, abychom se také jako pár naučili mluvit o sexualitě. Naučit se dětem vysvětlovat pěknou řečí předávání života, to byl druhý krok.

Díky zkušenosti naší původní rodiny jsme si byli vždycky jisti, že můžeme i v pubertě být zajímavými partnery k rozhovoru pro své děti – a to právě v oboru sexuality. Když se jako malé děti na nás otevřeně obracely a my jsme jejich důvěru nezklamali, proč by se to mělo náhle změnit? Tento odhad vyšel! Naše děti (také ty dospělé) mluví s námi stále ještě rády na toto téma. Při obědě nebo při večerním rodinném posezení, ale také jednotlivě.

Ovšemže rodiče nemají všechno v rukou. Děti dozrávají a musí si samy tvořit svůj názor, aby se mohly rozhodnout pro svoji cestu. Základem pro to jsou dostatečné vědomosti. Rodiče mají možnost, aby předali rozumně a logicky poznatky o přírodní vědě a tělovědě odpovídající jejich hodnotám. Nikoliv jako nábožen-

Starší dcery a synové Büchsenmeisterových

► ská příkázání, nýbrž jako logickou následnost přírody a vlastnost lidské osoby. Tady prožíváme jako aktuální a spolehlivý pramen poznání pokračovací vzdělávání Institutu pro přirozenou regulaci počtí (INER). Sv. Jan Pavel II. nám svojí *Teologii těla* odňal velkou část práce. Je nejenom cenné se tímto zabývat, ale zvláště pro rodiče pubescentů je to nepostradatelné.

Mladiství potřebují dobré argumenty. Ne nadarmo kladou často bezohledně provokativní otázky k tématům, která se nedají vysvětlit jednou větou. Jeden z našich dospívajících chtěl jednou důkladně vědět, co vlastně je tak špatného na potratu. Nebo co mluví proti souloži na jednu noc, když to tak vědomě oba chtějí a žádný z nich nechce vstoupit do hlubšího vztahu. To jsme se už museli zhluboka nadechnout a pomysleli si: Byly všechny ty roky intenzivních rozhovorů nadarmo? Prodýchali jsem to a našťásti se pokusili v klidu všechno a od základu znovu vy-

světlit. Bez výčitky a ne jenom jednou větou. Mnohem později jsme se dověděli, že jenom sbíral argumenty, aby se mohl zapojit do debaty se spolužáky.

Přátelé ze školy a ze sousedství jsou nutní a důležití. Nikdo se nemůže vylučovat ze společnosti, vždyť máme také úkol zde působit. Jenom naše děti v nich nenajdou pozitivní podporu ve všech životních situacích. Z tohoto důvodu máme my rodiče povinnost, abychom svým dětem přivedli dobré přátele z jiných věřících rodin. Tato přátelství zpravidla nepřijdou sama do domu, tady je zapotřebí naše iniciativa. Nesmíme proto šetřit námahou, časem a penězi.

Tak zveme rádi k nám domů jiné rodiny a také se rádi pokoušíme navštěvovat dobrá setkávání rodin a přivádíme své děti do dobrého klubu mladých. Pozorujeme, že to naše děti velmi potřebují. Nejsou samy na cestě se svou vírou, se svými přesvědčeními, která jim my rodiče chceme zprostředkovat. Jedna naše

už dospělá dcera se jednou vyjádřila takto: „Ve škole jsem měla mnoho dobrých přátel. Ale ty opravdu dobré přátele, s nimiž jsem mohla mluvit o všem, jsem poznala jinde.“

Ještě něco: jako manželé jsme nechtěli propást žádný společný a pravidelný „termín“, u nás to byl čtvrtek večer. Říkáme „termín“, protože s tímto označením souhlasí také vedoucí, že je to důležité. Slovo „termín“ musí mít magický účinek. V každém případě má tento náš „termín“ velkou důležitost. Protože když se nám spolu dobře daří, získávají z toho naše děti stokrát více. To ale nejde samo od sebe, protože pozorujeme, že když jsme vlažní, rychleji se odcizujeme, než když se máme rádi. Na tomto „termínu“, který pořádáme pokud možno volně a nenuceně, doma, na procházce nebo někdy i v restauraci, můžeme mluvit o všem možném. A stále znova také o pohlavní výchově našich dětí...

Z VISION 2000 - 1/2016 přeložil -mp-

Chudoba a milosrdenství - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Lazar je odnesen anděly do nebe k Abrahámovi, zatímco boháč zakouší muka. Boháč tedy „zdvihl oči a viděl zdálky Abraháma a v jeho náruči Lazara“. Zdá se, že Lazara spatřuje poprvé, ale jeho slova jej prozrazují: „Otče Abrahámo,“ říká, „sli- tuj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň kousek prstu ve vodě a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.“ Nyní boháč Lazara poznává a žádá jej o pomoc, zatímco v životě se tvářil, že jej nevidí. Kolikrát jen mnozí lidé dělají, že nevidí chudé! Chudí pro ně neexistují. Předtím mu odmítal dát i zbytky ze svého stolu a nyní chce, aby mu přinesl něco k pití! Dosud věří, že má moc uplatňovat práva svého předchozího sociálního postavení. Abrahám prohlašuje, že jeho žádost nelze vyslyšet, a podává klíč k celému příběhu. Vysvětluje, že dobro a zlo je distribuováno tak, aby byla kompenzována pozemská nespravedlnost, a dveře, které v životě oddělovaly boháče od chudého, se proměnily ve „velikou propast“. Dokud byl Lazar před jeho domem, existovala pro boháče možnost spásy, totiž otevřít dveře a pomoci Lazarovi, ale nyní, když oba zemřeli, se

situace stala neodčinitelnou. Vůbec zde není přímo zmiňován Bůh, avšak podobností předkládá jasné varování: Boží milosrdenství vůči nám se váže k našemu milosrdenství vůči bližnímu. Když chybí

to druhé, pak ani to první v našem srdci nenajde prostor, nebude moci vstoupit. Pokud neotevřu dokořán bránu svého srdce chudému, pak zůstane zavřena také Bohu. A toto je strašné.

V tomto bodě pomyslí boháč na svoje bratry, kterým hrozí stejný úděl, a žádá, aby se Lazar mohl vrátit na svět a varovat je. Abrahám však odpoví: „Mají

Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou.“ Nemáme očekávat zázraky, abychom se obrátili, nýbrž otevřít srdce Božímu slovu, které nás vybízí milovat Boha i bližního. Boží slovo může oživit vyprahlé srdce a uzdravit jej ze slepoty. Boháč znal Boží slovo, ale nenechal jej vejít do srdce, nenaslouchal mu, a proto nebyl schopen otevřít oči a mít soucit s chudým. Žádný posel a žádné poselství nemohou nahradit chudé, které cestou potkáváme, protože v nich nám jde vstříc sám Ježíš: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali,“ (Mt 25,40) praví Ježíš. V převrácení údělů, jež popisuje toto podobství, se skrývá tajemství naší spásy, ve kterém Kristus spojuje chudobu s milosrdenstvím.

Draží bratři a sestry, když nasloucháme tomuto evangeliu, můžeme my všichni společně s chudými této země zpívat spolu s Marií: „Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.“ (Lk 1,52-53)

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Ježíš působí i dnes!

Pokud jsi žil v malém městečku, tvůj otec byl alkoholik a ty jsi viděl jím zmlácenou mámu, pochopíš, jaké jsem měl problémy.

Od otce jsem se samozřejmě nedočkal jen těch nejhorších věcí. Naučil jsem se díky němu pracovitosti a zodpovědnosti, ale bylo pro mne těžké vzbudit k němu nějaké jiné city, než byla nenávisť a odpor. Mým jediným snem bylo co nejdříve ukončit školu a dostat se z domu. Dnes vím, že když chlapcům chybí dobré vztahy k otci, dovádí je to na špatnou cestu a může to být příčinou závislosti na alkoholu, drogách nebo sexu. Moje máma mě vždycky učila mít v účtě náboženství a všechno, co má souvislost s Bohem, ale nedokázal jsem pochopit, o co v křesťanství jde. Měl jsem dojem, že věřící musí být úplně nemyslicí – že musí vypnout zdravý úsudek, jen co vstoupí do kostela. Upřímně jsem se snažil účastnit se bohoslužeb, ale nic se nestalo. Tak jsem si řekl, že to všechno, v co křesťané věří, nemá smysl.

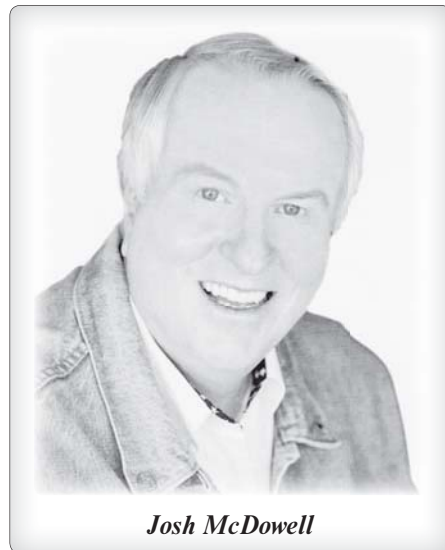
S takovým názorem jsem začal studovat. Jako každý člověk jsem toužil po štěstí a chtěl jsem, aby můj život měl smysl. Také jsem chtěl být svobodný. Podle mne většina lidí svobodná není – vědí, co mají dělat, vědí, co je správné, ale nedělají to. Jako student jsem vlastně k takovým lidem patřil.

Začal jsem si dobývat pozice mezi studenty. Zvolili mě do studentské samosprávy a cítil jsem se důležitý – rozhodoval jsem, přiděloval peníze, znal jsem všech-

ny a všichni znali mě. Ale každé pondělí ráno jsem se budil s bolestí hlavy po nějaké akci a pomýšlel jsem znechuceně, jak to vydržím do dalšího víkendu. Všichni si mysleli, že jsem jeden z nejšťastnějších kluků na univerzitě, ale ve skutečnosti to tak vůbec nebylo. Když se mi něco nedařilo, cítil jsem se zklamaný a nešťastný.

Jednoho dne jsem poznal skupinu studentů, kteří se chovali úplně jinak než ostatní. Místo aby byli ztrápení každodenními starostmi, byli vždycky veselí a štěstím jenom zářili. Největším šokem pro mne (kromě toho, že jedna z těch věřících dívek byla velmi krásná – vždycky jsem si myslel, že křesťanky jsou škaredé) bylo to, že oni považovali za zdroj svého štěstí Ježíše Krista. Nemluvili o náboženství, ale o osobě Ježíše Krista. Díky nim jsem pochopil, že spočívá nejenom na lidském úsilí dosáhnout Boha, ale že to sám Bůh přichází k člověku: „Láska tkví v tomto: ne že my jsme milovali Boha, ale to on miloval nás a on poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.“ (1 Jan 4,10)

Ale ani to mě nepřesvědčilo. Myslel jsem si, že náboženství je jedna velká lež – rituály, které nemají na nic vliv. Považoval jsem křesťany za hlupáky, kteří věří, že v jejich náboženství je něco pravdivého. Profesori na univerzitě vždycky pobízeli k rozumovému prověřování každé ideje, aby se nic nebralo jenom vírou. Inspirovalo mě to k tomu, že se v rámci semestrální práce pustím do vědeckého zkoumání. Rozhodl jsem se prokázat vě-

Josh McDowell

decky, že křesťanství jsou jenom bezvýznamné pohádky.

Mí noví věřící přátelé mě také vybízeli k intelektuálnímu prozkoumání tvrzení, že Ježíš Kristus je Božím Synem, že jako Bůh přijal lidské tělo a stal se člověkem, že zemřel na kříži za naše hříchy a potom vstal z mrtvých pro naši spásu. Nejdůležitějším výsledkem, který z toho měl vyplynout, mělo být to, že Ježíš Kristus žije i dnes a může stejně jako tehdy proměnit život současného člověka.

Vlastně jsem tu výzvu přijal z pýchy, chtěl jsem jim dokázat, že nemají pravdu. Ani trochu jsem si nepřipouštěl, že existuje nějaký významný důkazový materiál týkající se Ježíšovy osoby, který se dá analyzovat vědeckými metodami. Strávil jsem v knihovnách víc než tisíc hodin analyzováním tohoto problému a došel jsem k závěru, že zmrtvýchvstání Ježíše Krista musí být skutečnost, která se stala v konkrétním místě a v konkrétním čase. Kdyby tomu tak nebylo, znamenalo by to, že křesťanství je nejukrutnější a nejlživější náboženství na světě. Uvědomoval si to už Apoštol národů, který napsal: „Ale jestliže Kristus nevstal z mrtvých, pak je prázdné naše poselství, prázdná je též vaše víra... jste dosud ve svých hříších. Pak také ti, kdo zesnuli v Kristu, zahynuli.“ (srov. 1 Kor 15,14–18) Ale on sám přece hlásal zmrtvýchvstání! I jeho zmrtvýchvstání se stalo spásnou skutečností pro celé lidstvo! Zcela jistě nemohl být svatý Pavel lhářem, předávajícím lidem temnotu a svádějícím je falešnou nadějí – nemohl také být sám obětí klamu, protože sám rozuměl dokonale, k jakým důsledkům by to vedlo. ►

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

a pak se zase znova vrátil do Damašku. Za tři roky potom jsem se odebral do Jeruzaléma, abych z vlastní zkušenosti poznal Petra, a pobyl jsem u něho patnáct dní. Z ostatních apoštolů jsem však viděl jen Jakuba, bratra Páně.

Evangelium - Lk 7,11-17

Ježíš šel do města – jmenovalo se Naim. Šli s ním jeho učedníci a velký zástup. Když se přiblížil k městské bráně, vynášeli právě mrtvého; byl to jediný syn,

a jeho matka byla vdova. Z města ji doprovázel velký zástup. Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač.“ Přistoupil k márám a dotkl se jich. Ti, kdo je nesli, se zastavili. Řekl: „Mladiče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce. Všechno se zmocnila bázeň, velebili Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid!“ Tato zpráva o něm se roznesla po celém Judsku i po celém okolí.

► Po shromáždění důkazového materiálu jsem byl nucen vzít na vědomí, že moje dosavadní smýšlení bylo chybné a že Ježíš Kristus byl a je tím, co tvrdil, ve shodě s líčením Nového zákona. Ale i nadále, navzdory nevyvratitelným důkazům, jsem se nechtěl stát křesťanem. Pociťoval jsem, že důvěra v Ježíše zničí moje sobectví. Mým problémem už nebylo to, zda On doopravdy existoval, zda skutečně chodil po vodě, dokonce zda i vstal z mrtvých. Mé smýšlení mi napovídalo, že pravda je v křesťanství, ale má vůle říkala: „Ne abys s tím souhlasil!“ Bůh tak moc respektuje naši vůli, že do našeho života nevstupuje poté, co nás přesvědčil důkazy. Čeká na naše svobodné rozhodnutí, poněvadž bez svobodné vůle nemůže být skutečná láska, a Bůh je Láska a touží jen po naší lásce.

Když jsem se ale za nějaký čas rozhodl Ježíšovi důvěřovat a svěřit Mu celý svůj život, všiml jsem si toho, jak mě začal pomalu proměňovat. K nejviditelnější změně došlo v oblasti mých mezilidských vztahů. V mém dřívějším životě bylo hodně nenávisť, a nejvíc jsem nenáviděl svého otce. Pohrdal jsem jím. Několikrát se stalo, že v návalu vzteku a nenávisťi moc nechybělo k tomu, že bych ho býval zabil. Ale po nějakých pěti měsících od mého odevzdání se Ježíši byla má nenávisť proměněna v lásku. Byl jsem schopen otci všechno odpustit a říct mu upřímně: „Táto, mám tě rád.“

Otec byl v šoku: „Jak můžeš mít rád takového tátu, jako jsem já?“ Tehdy jsem mu objasnil, jak a proč jsem začal důvěřovat Ježíši a jak On změnil moje smýšlení. To všechno tak velice pohnulo tátovým srdcem, že i on se rozhodl Ježíši zcela důvěřovat. Jeho život se proměnil před mýma očima – od té chvíle se už alkoholu nedotkl a do konce života s nadšením přesvědčoval všechny, které potkal, o tom, jak velké věci s ním Ježíš učinil.

Proto jsem také naprosto přesvědčen, že osobní vztah s Ježíšem mění lidský život. Každý může zažít vnitřní uzdravení, odpuštění a lásku, pokud jen začne Kristu důvěřovat a pozve Ho do svého života. Svěř Mu sám sebe a všechny svoje problémy, odevzdej pod jeho vládu všechny záležitosti svého života a začni pozorovat, jak On působí, jak tě uzdravuje a dává do pořádku tvůj život.

Ježíš opravdu působí! Důvěřuj Mu!
Z *Mihujcie się!* 4/2015 přeložila -vv-

Suma o darech svatého Josefa (28)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola III: Dar věku svatého Josefa v čase jeho zasnoubení s blahoslavenou Pannou Marií (První část)

Mnozí ctitelé svatého Josefa si kládou otázku, zda byl Josef v čase svého zasnoubení se svatou Pannou mladého nebo starého věku. Protože Písmo svaté o tom mlčí, utíkají se někteří k rozumovému uvažování a snaží se dokázat, že Josef byl mladý. Argumentují pak tímto způsobem: Je vhodné, aby snoubenec odpovídal svým věkem snoubence. Avšak svatá Panna byla tehdy mladšího věku. Je proto věrohodné, že také Josef byl tehdy mladý.

Mimoto, svatá Panna se vdala, aby se skrylo tajemství Božího Syna a aby ten byl následně považován lidmi za Josefova syna.⁽¹⁾ Josef měl být tudíž alespoň takového věku, který by byl vhodný k zplodění. Takovým však v žádném případě není stařecký věk. Byl tedy mladý.

Mimoto, Josef byl vyvolen Bohem v takovém věku, v němž by mohl sloužit nejsvětější Panně a Kristu dítěti, jít do vzdálených krajů a tam vlastní prací a vlastním důvtipem zajišťovat pro sebe a svatou Pannu obživu a ostatní nezbytné věci. Něčemu takovému by však odpovídal mladý věk, a ne stařecký. Proto byl Josef tehdy mladý.

Guido Reni (1575–1642): Sv. Josef

Vedle toho, když Glosa⁽²⁾ vykládá Izaiáš 62,[5]: „jinoch se snoubí s pannou“, praví: to jest Josef s Marií. Tuto pak Glosu následují téměř všichni vykladači Písma svatého. Svatý Josef byl tedy mladý.

Oproti tomu je církevním zvykem zobrazovat svatého Josefa jako starce. A zdá se, že takovýto zvyk dospěl až k nám od starých otců.

To je potvrzeno tím, že nemálo církevních učitelů nazývá Josefa starým, jako svatý Vincenc z našeho Kazatelského řádu⁽³⁾ ve svých kázáních o narození Páně. A totéž předpokládá Albert Veliký v 39. kapitole svého komentáře na *Missus est*.⁽⁴⁾ Svatý Josef byl tudíž tehdy starý.

Odpovídám: Pro vyřešení této otázky, o níž nemáme nic v Písmu svatém, je třeba učinit dvojí: nejprve předložit určité předpoklady a za druhé přímo odpovědět na otázku a potvrdit to důvody.⁽⁵⁾

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(*Romae: ex Typographia polyglotta*
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) V předchozí kapitole se psalo o tom, že Maria byla zasnoubena s Josefem, aby Ježíš působil navenek jako běžné lidské dítě, a tak podle vyjádření sv. Ignáce z Antiochie jeho „narození bylo skryto ďáblu“. [pozn. překl.]
- (2) Tedy již zmiňovaná *Glossa ordinaria*, známý a tehdy velmi rozšířený výklad Písma sv., pocházející z raného středověku. [pozn. překl.]
- (3) Tj. slavný dominikánský kazatel a světec Vincenc Ferrerský (1350–1419). [pozn. překl.]
- (4) Tedy v komentáři na Lk 1,26: „V šestém měsíci byl anděl Gabriel poslán (*missus est*) od Boha do galilejského města...“
- (5) I. Isolani v úvodní části této kapitoly své Sumy tedy nejprve předložil určité argumenty pro to, že sv. Josef byl v době svého zasnoubení s Pannou Marií mladý, a pak opačné argumenty pro to, že byl starý. Následně chce tuto otázku vyřešit: Jak sám píše, uvede nejprve určité předpoklady pro řešení této otázky, pak důvody jejího vyřešení a nakonec odpovídi na úvodní argumenty. To všechno přinese ve překladu zbyvajících částí této kapitoly Sumy v následujícím čísle Světla. [pozn. překl.]

Odhalen pedopornografický archiv s nahrávkami satanistických obětí

KARDINÁL SARAH VYZVAL AMERIČANY K ODVÁŽNÉ OBRANĚ RODINY

V současném sporu o rodinu nejde o konflikt dvou konkurenčních vizí, nýbrž o obranu nás samotných, našich dětí a budoucích generací před démonickou ideologií, podle níž dítě nepotřebuje otce a matku a která popírá lidskou přirozenost s cílem vzdálit od Boha celé generace – řekl ve Washingtonu kardinál Robert Sarah. Jak dodal, ďábel dnes cíleně napadá rodiny, protože si uvědomuje, jak velkou roli sehrávají ve výchově dětí k víře. Právě od svých rodičů se děti učí obětavě a zodpovědně lásce. Rozvody, nezávazná soužití či tzv. manželství homosexuálů jim ubližují, vštěpují jim hlubokou pochybnost o lásce samotné a spolu s tím jim také znesnadňují otevřenost vůči Bohu.

Prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti vyčetl Američanům, že namísto boje o rodinu akceptují a tolerují veškeré formy nemorálnosti, ba dokonce je považují za obecné dobro. Jejich legalizace není žádným řešením. Je to jako obvažování infikované rány – řekl kardinál Sarah. Poznamenal také, že ve jménu tolerance se usiluje rovněž o změnu učení církve o manželství, sexualitě a o člověku.

Katolíci se mají řídit příkladem sv. Jana Křtitele, mučedníka svatosti manželství. Církev musí odvážně hájit rodinu a neohroženě pozvednout hlas, aby demaskovala pokrytce, manipulátory a falešné proroky. Kardinál také varoval, že křesťany v této situaci čeká stále větší pronásledování. Nejen fyzické, ale také politické, ideologické a kulturní, které je stejně bolestné, ale lépe se ukrývá – řekl 17. května ve Washingtonu kardinál Sarah na setkání představitelů americké církve a katolických politiků, které se koná pravidelně každý rok.

Podle www.radiovaticana.cz

TURECKO POKRAČUJE V ZABAVOVÁNÍ KOSTELŮ

V Turecku nadále dochází k zahlazování stop po křesťanských staletích v této zemi. Jak uvádí agentura *Fides*, v památném byzantském kostele z 13. století v Trapezuntě byly zničeny křesťanské fresky a mozaiky. Před třemi lety turecká vláda rozhodla změnit kostel na mešitu. Adaptační práce radikálně změnily dispozici svatyně

Asociace *Meter*, která více než 25 let zápasí proti pedofilii a zneužívání dětí a naopak brání dětská práva, odhalila prostřednictvím internetového monitoringu jeden z největších existujících archivů dětské pornografie. Obsahuje odporné scény, které využívají novorozence a zvířata. Jak uvedl zakladatel asociace, P. Fortunato Di Noto, „máme před sebou natolik zrušný zločin, že ho už nelze dále tolerovat“.

„Je to jeden z nejhrůznějších archivů dětské pornografie, který shromažďuje tisíce nakopírovaných videonahrávek. Bohužel také desítky videonahrávek, ve kterých vidíme... znásilňované novorozence. Nejdramatičtější je, že je znásilňují také ženy. Jsou tu jasně vazby mezi dětskou pornografií a pácháním zločinů na dětech. Některé vystupující subjekty ztratily nejenom lidskou důstojnost. Úroveň zvrácenosti je tak vysoká, že to pobuřuje. Nemáme už slova, abychom to popsali, protože v souladu s italskými zákony samozřejmě nemůžeme šířit tento materiál. Na druhé straně o těchto situacích nelze mlčet. Naše společnost je příliš lhostejná a v podstatě se nám zdá normální, že se dětem a nezletilým něco takového děje. Chceme proto apelovat na svědomí! Odpusťte mi, že uvedu následující příklad, který nechce znevažovat děti umírající ve Středozezemním moři. Avšak pokud

dostačovala fotografie malého Aylana, která obletěla svět a pohnula mocné této Zemi k řešení složité situace, co bychom pak měli říci o těchto videonahrávkách? O dětech, které nemají jméno, o kterých nevíme, kdo jsou...“

Co se s těmito dětmi stalo?

„Problém je v tom, že o nich nevíme vůbec nic... Velmi bych si přál, aby mocní tohoto světa, ale také normální rodiny či lidé, kteří pracují na obranu dětí, společně pozvedli hlas. Je zapotřebí aktivovat systémy, které budou přesněji odhalovat dětskou pornografii, a zahájit mezinárodní policejní spolupráci. Jinak hrozí nebezpečí, že ani monitoring nebude k ničemu. Jaký smysl má udržovat bdělost a upozorňovat příslušná místa, když pak jediným vyústěním je lhostejnost a nulové řešení problému?“

Je pravda, že jsou v daném archivu odkazy na satanistickou bibli?

„Satanistická bible je v archivu uložená a kromě ní jsou tam také satanistické symboly a, řekněme si to zcela upřímně, zvláště ní videa skutečných satanistických obětí. Proto je nutné vyvinout úsilí, aby se těmto zneužitým dětem alespoň dostalo útěchy a spravedlnosti od společnosti. Po dvaceti pěti letech činnosti a potírání pedofilie i pedopornografie už nevím, co říci!“

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 15. 1. 2016 (Redakčně kráceno)

a křesťanská výzdoba vzala za své. Kostel dostavěný v roce 1250 byl zasvěcen Boží Moudrosti – Hagia Sofia. V 16. století v otomanské době byl už jednou přeměněn na mešitu. V roce 1964 z něj tehdejší turecká vláda udělala muzeum. V roce 2013 byl v rámci nové politiky prezidenta Erdogana předán muslimům, navzdory protestům ze strany křesťanů, včetně konstantinopolského patriarchy, který poukázal na neopodstatněnost tohoto kroku.

www.radiovaticana.cz, 18. 5. 2016

PAPEŽSKÝ DIPLOMAT: O OBCHODU SE ZBRANĚMI SE NA MÍROVÝCH JEDNÁNÍCH MLČÍ

Jeden z nejzkušenějších papežských diplomatů, arcibiskup Silvano Tomasi, reprezentoval 13 let Svatý stolec při úřadech OSN v Ženevě. Před zahájením květnového humanitárního summitu v Istanbulu

lu v rozhovoru s Vatikánským rozhlasem poukázal na hlavní hybnou sílu současných válek a konfliktů:

„O obchodu se zbraněmi se během mírových politických jednání vůbec nediskutuje. Export zbraní je podstatným prvkem hospodářství v mnoha zemích. A ekonomické zájmy, jakkoliv se o nich otevřeně nemluví, rozhodují o průběhu jednání a mají větší vliv na politické postoje než veřejné deklarace. Je nutné ptát se, kde má tento postup původ. Na jedné straně se navenek, veřejně mluví o míru, o koordinaci činnosti směřujících k harmonickému soužití, a na druhé straně jsou konkrétní, reálné zájmy, prodej zbraní a peníze na zbrojení, kterými disponují The Lords of the war – páni války – buď k vlastním cílům, anebo k uskutečňování zájmů podsouvaných jinými zeměmi.“

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Pondělí 6. 6. 2016

6:05 Zkouška víry **6:20** Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje **7:55** V pohorách po horách (21. díl): Dívčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **8:05** Být s naším lidem **8:20** Katedrála svatého Václava v Olomouci **8:45** Přejeme si... **9:05** UNITED Report (4. díl): Soud **9:30** Harfa Noemova: Koncert Zürcher Sängerknaben – chlapeckého sboru **10:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **10:55** Nikdy není pozdě **11:10** Staňte se soli **11:45** Bible pro nejmenší: Na počátku... **11:50** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **13:40** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **14:20** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **14:50** Noční univerzita: Doc. PhDr. Jaroslav Med, CSc. – Jaroslav Durych **16:00** V souvislostech (144. díl) **16:20** Můj Bůh a Walter: Historie církve **16:35** Chudoba – Sestra Ráchel **16:55** Každý den je neděle **17:25** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **17:50** Ars Vaticana (15. díl) **18:00** Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky **18:30** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **18:35** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **18:40** Sýrie – kolébka křesťanství **19:00** Vatican magazine (866. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Přejeme si... **20:00** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **20:45** VideoJournal české vědy **21:00** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) **21:10** Terra Santa News: 1. 6. 2016 **21:35** Noční univerzita: MUDr. Maria Fridrichová – Sexuální výchova dětí v rodině, ve škole? **22:55** Vatican magazine (866. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Svědkové víry 20. století **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 6. 2016

6:05 Má vlast: Litovel **6:55** Přejeme si... **7:15** Hlubinami vesmíru: S doc. Lubošem Perkem, 2. díl **7:55** Pod lampou **10:00** UNITED Report (4. díl): Soud **10:25** Noční univerzita: MUDr. Maria Fridrichová – Sexuální výchova dětí v rodině, ve škole? **11:45** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **11:50** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Muzikanti, hrajte **12:45** Ars Vaticana (15. díl) **12:55** Zkouška víry **13:10** V souvislostech (144. díl) **13:35** V pohorách po horách (21. díl): Dívčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **13:45** Můj Bůh a Walter: Historie církve **14:00** Střední cesta **14:15** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **14:25** Kulatý stůl: Svědkové víry 20. století **16:00** Přejeme si... **16:20** Mezi pražci (49. díl): Červen 2016 **17:00** Animované biblické příběhy: Nebeské království **17:25** Noeland (39. díl) **17:50** Bible pro nejmenší: Potopa **18:00** Slavnostní koncert k 20. výročí založení Ostravsko-opavské diecéze z katedrály Božského Spasitele v Ostravě [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2016 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Milosrdenství a svatost: Wadowice [P] **21:25** Řeckokatolický magazín [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2016 **22:05** Post Scriptum **22:15** Jak potkávat svět (44. díl) **23:35** Terra Santa News: 1. 6. 2016 **0:00** Společně pro lepší společnost **0:30** Vatican magazine (866. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 6. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2016 **6:25** Noční univerzita: Doc. PhDr. Jaroslav Med, CSc. – Jaroslav Durych **7:35** Vatican magazine (866. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:05** Život na konci života **9:25** Ars Vaticana (15. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **11:00** Letohrad – muzeum řemesel **11:20** Ztracená ovečka **11:45** Bible pro nejmenší: Potopa **11:50** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Chiara Luce

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **13:40** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) **13:50** Dům nejen ze skla (17. díl) **14:55** UNITED Report (4. díl): Soud **15:20** Nágáland – Domorodci a víra **15:45** Ochmelená story **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2016 **16:20** Jak potkávat svět (44. díl) **17:40** Můj Bůh a Walter: Temné legendy [P] **18:15** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **18:35** Bible pro nejmenší: Abram **18:40** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **18:45** Dopisy z rovníku **19:30** Terra Santa News: 8. 6. 2016 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg [P] **21:30** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka [P] **22:30** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **23:00** Generální audience Svatého otce [P] **23:30** Každý den je neděle **0:05** Má vlast: Litovel **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 6. 2016

6:05 Sýrie – kolébka křesťanství **6:25** Řeckokatolický magazín **6:40** Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **7:05** Milosrdenství a svatost: Wadowice **7:25** Terra Santa News: 8. 6. 2016 **7:45** Až na konec světa **8:45** Vatican magazine (866. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:15** Mezi pražci (49. díl): Červen 2016 **10:00** Kulatý stůl: Svědkové víry 20. století **11:35** Poézia v obraze – Lubomír Rapoš **11:45** Bible pro nejmenší: Abram **11:50** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Má vlast: Litovel **13:05** Generální audience Svatého otce **13:40** Být s naším lidem **13:55** Outdoor Films s Janem Šťovíčkem (49. díl): Napříč Afrikou **15:30** Noeland (39. díl) **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2016 **16:50** Katedrála svatého Václava v Olomouci **17:20** V pohorách po horách (21. díl): Dívčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **17:30** Harfa Noemova: Koncert Zürcher Sängerknaben – chlapeckého sboru **18:00** Animované biblické příběhy: Nebeské království **18:25** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **18:30** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **18:40** Hlubinami vesmíru: S doc. Lubošem Perkem, 2. díl **19:20** Ars Vaticana (16. díl) **19:30** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2016 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (123. díl): Zpěváček [L] **21:20** Putování po evropských kláštích: Benediktinky v Oosterhout **21:50** Post Scriptum **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2016 **0:30** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 6. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2016 **6:25** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **6:45** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **7:20** Naděje pro Irák? Diskusní pořad nejen o křesťanech na Blízkém východě **8:55** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **9:55** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) **10:05** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **11:00** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **11:45** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **11:50** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (16. díl) **13:00** Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač –

scenárista a dramaturg **13:25** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **14:25** Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje **16:00** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2016 **16:20** Mezi pražci (49. díl): Červen 2016 **17:00** Buon giorno s Františkem **18:05** Noc kostelů 2016 – živý vstup [L] **18:30** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **18:35** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **18:40** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **19:10** Noc kostelů 2016 – živý vstup [L] **19:20** Putování po evropských kláštích: Benediktinky v Oosterhout **19:50** Noc kostelů 2016 – živý vstup [L] **20:05** Kulatý stůl: Radost lásky [L] **21:40** Noc kostelů 2016 – živý vstup [L] **21:50** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? [P] **22:45** Na druhý pohled, 8. díl: Sůl země a světlo světa **0:20** V pohorách po horách (21. díl): Dívčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **0:30** Hlubinami vesmíru: S doc. Lubošem Perkem, 2. díl **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 6. 2016

6:05 Misionáři chudých **6:20** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **7:00** Až na konec světa **8:05** Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **8:30** Noeland (39. díl) **8:55** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **9:00** Animované biblické příběhy: Nebeské království **9:30** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **9:50** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **10:20** UNITED Report (4. díl): Soud **10:45** Mauricius – nová hranice **11:05** Každý den je neděle **11:35** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2016 **12:00** Polední modlitba [P] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Buon giorno s Františkem **13:25** Vatican magazine (866. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:00** Poutní mše svatá k Božímu milosrdenství: Slavkovice [L] **15:55** Terra Santa News: 8. 6. 2016 **16:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (123. díl): Zpěváček **17:35** Milosrdenství a svatost: Wadowice **18:00** Řím, hlavní město víry (3. díl): Žebravé řády [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **18:35** Sedmihlásky (36. díl): Pod tým naším okénečkem **18:45** V souvislostech (145. díl) [P] **19:10** Slezská Lilie 2016: koncert skupiny Trzecia Godzina Dnia (PL) [L] **20:30** Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký [P] **21:20** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chřiby **22:30** Post Scriptum **22:40** Noční univerzita: Doc. PhDr. Jaroslav Med, CSc. – Jaroslav Durych **23:45** Zkouška víry **0:05** Pod lampou **2:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 6. 2016

6:15 Ztracená ovečka **6:40** Ars Vaticana (16. díl) **6:50** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (123. díl): Zpěváček **8:15** Dve cesty **8:30** Katedrála svatého Václava v Olomouci **8:55** Řeckokatolický magazín **9:15** Mezi pražci (49. díl): Červen 2016 **10:00** Milosrdenství a svatost: Wadowice **10:30** Mše svatá z festivalu Slezská Lilie 2016: Ostrava-Kunčičky [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:00** Slezská Lilie 2016: přednáška P. Mariána Kuffy, I. část [L] **14:10** Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **14:45** ARTBITR – Kulturní magazín (20. díl) **15:00** Slezská Lilie 2016: přednáška P. Mariána Kuffy, II. část [L] **16:10** V souvislostech (145. díl) **16:30** Muzikanti, hrajte [P] **17:00** Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký **17:55** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:00** Noeland (40. díl) **18:30** Animované biblické příběhy: Znamení časů **19:05** UNITED Report (5. díl): Odvaha [P] **19:30** Přejeme si... [P] **20:00** Purimový zážrak [P] **21:05** Buon giorno s Františkem **22:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **22:15** Ars Vaticana (16. díl) **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **0:30** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Nový brněnský pomocný biskup

Papež František jmenoval nového pomocného biskupa brněnské diecéze. Je jím **P. Pavel Konzbul**, dosavadní farář brněnské katedrály sv. Petra a Pavla. Jako titulární biskupský stolec mu byla přidělena Litomyšl.

P. Pavel Konzbul se narodil roku 1965 v Brně. V roce 1989 absolvoval na VÚT v Brně v oboru elektrotechnologie. Po ukončení základní vojenské služby nastoupil od roku 1990 do Ústavu přístrojové techniky Akademie věd v Brně v oboru konstrukce korekčních cívek pro NMR (nukleární magnetická rezonance) tomografii. V této oblasti obhájil doktorskou práci a publikoval odborné práce v zahraničí (Anglie, USA, Japonsko).

V roce 1995 vstoupil do Laického sdružení sv. Dominika. Po studiu na teologické fakultě Palackého univerzity v Olomouci byl 28. června 2003 vysvěcen na kněze a inkardinován do brněnské diecéze. Půso-

bil ve farnostech Letovice, Boskovice a Husťovice u Brna. Od roku 2005 byl spirituálem Biskupského gymnázia v Brně, od roku 2013 pak farářem katedrály na brněnském Petrově a členem Kněžské rady brněnské diecéze. V loňském roce se stal kanovníkem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně. P. Pavel Konzbul přijme biskupské svěcení v brněnské katedrále 29. června 2016 ve 14 hodin.

Vyprošujeme v modlitbě novému biskupovi potřebné dary Ducha Svatého a pomoc Panny Marie v jeho těžké službě.

Zdroj: www.radiovaticana.cz
a TS ČBK

Liturgická čtení

Neděle 5. 6. – 10. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 17,17–24
Ž 30(29),2+4.5–6.11+12a+13b
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)

2. čt.: Gal 1,11–19
Ev.: Lk 7,11–17

Pondělí 6. 6. – nezávazná památka sv. Norberta

1. čt.: 1 Král 17,1–6
Ž 121(120),1–2.3–4.5–6.7–8
Odp.: srov. 2 (*Naše pomoc je ve jménu Páně, neboť on stvořil nebe i zemi.*)

Ev.: Mt 5,1–12

Úterý 7. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 17,7–16
Ž 4,2–3.4–5.7–8
Odp.: 7b (*Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!*)
Ev.: Mt 5,13–16

Středa 8. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 18,20–39
Ž 16(15),1–2a.4.5+8.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)
Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtek 9. 6. – nezávazná památka sv. Efréma Syrského

1. čt.: 1 Král 18,41–46
Ž 65(64),10abcd.10e–11.12–13
Odp.: 2 (*Tobě, Bože, patří chvalozpěv na Siónu.*)
Ev.: Mt 5,20–26

Pátek 10. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 19,9a.11–16
Ž 27(26),7–8a.8b–9abc.13–14
Odp.: 8b (*Hospodine, hledám tvou tvář.*)
Ev.: Mt 5,27–32

Sobota 11. 6. – památka sv. Barnabáše

1. čt.: Sk 11,21b–26; 13,1–3
Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
Ev.: Mt 10,7–13

Zveme všechny na pravidelnou **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **12. června 2016**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlouhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možnosti se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. (sraz) před katedrálou sv. Václava nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotiškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši svatě v bazilice na Svatém Kopečku. V letošním Svatém roce milosrdenství pouť vždy zahájíme (ve 13.00 hod.) projitím Svaté brány milosrdenství s možností získání plnomocných odpustků. **Blíže informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Marcela Řezníčková, tel. 587 405 251, e-mail: reznickova@arcibol.cz.

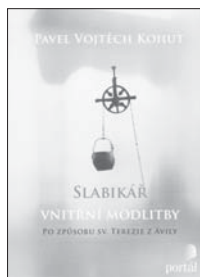
BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. ČERVNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 6.		PO 6. 6.		ÚT 7. 6.		ST 8. 6.		ČT 9. 6.		PÁ 10. 6.		SO 11. 6.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1389	1556		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1673	1893		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1674	1556		
Antifona k Zach. kantiku	698	788	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1389	1557		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1675	1557		
Závěrečná modlitba	698	788	1388	1555	954	1067	970	1084	1388	1555	1002	1120	1389	1558		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1684	1558		
Závěrečná modlitba	698	788	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1389	1558		
Nešpory:																
	SO 4. 6.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	698	788	699	789	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	699	789
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	698	788	698	788	1388	1555	963	1077	980	1095	1388	1555	1012	1130	700	790
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NA CESTĚ S BOHEM

SLABIKÁŘ VNITŘNÍ MODLITBY • PO ZPŮSOBU SV. TEREZIE Z ÁVILY
Pavel Vojtěch Kohut • Předmluva biskup Václav Malý • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Kniha předního českého znalce karmelitánské spirituality přibližuje pomocí dvanácti klíčových slov sv. Terezie její praxi vnitřní modlitby. Výklad kombinuje jak vyprávěcí styl (kde se autor tak trochu dělí o své osobní zkušenosti se spirituální světice), tak přístupným způsobem styl věroučný (kde prezentuje popularizujícím způsobem nauku sv. Terezie).

Portál, s. r. o. • Brož., A5, 144 stran, 229 Kč

KAREL FOUCAULD • DUCHOVNÍ ŽIVOTOPIS

Malá sestra Annie Ježíšova • Z francouzštiny přeložila Veronika Matišková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová • Předmluva José kardinál Saraiva Martins, prefekt Kongregace pro blahorečení a svatořečení

Blahoslavený Karel Foucauld (1858–1916) zemřel mučednickou smrtí na Sahaře. Svou životní cestu hledal bratr Karel klopotně. Studoval prestižní vojenskou školu, ale byl z ní vyloučen. Proslavil se zeměpisnou výpravou do Maroka, ale cestovatelem nezůstal. V jednom pařížském kostele prožil radikální obrácení a vstoupil k trapistům, aby za pár let zjistil, že hledá jiný způsob následování Krista. Usadil se jako poustevník v Nazaretě, ale nakonec odešel na Saharu,

aby žil „spiritualitu Nazareta“ uprostřed kmene Tuaregů v Alžírsku. Až po čtyřicítce se nechal vysvětit na kněze, stále toužil založit komunitu, ale nikdy nezískal jediného učedníka. Jeho spiritualita záhy oslovovala mnohé křesťany, ale až léta po jeho smrti vznikly fraternity Malých bratří a Malých sester Ježíšových. Tato knížka je výborným průvodcem Foucauldovy fascinace Kristem, z níž může čerpat každý, kdo bude knížku číst.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 132x190 mm, 88 stran + 8 stran černobílé obrazové přílohy, 159 Kč

TWEETUJ S BOHEM

Michel Remery • Z angličtiny přeložila Magdaléna Šobáňová • Předmluva Mons. Pavel Posád, biskup – delegát ČBK pro mládež

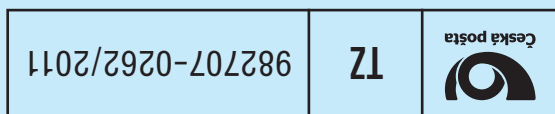
Interaktivní projekt pro mladou generaci, který již běží v několika jazycích. Tištěná kniha bude propojena se zdarma dostupnou aplikací pro Android a iPhone a s webovou stránkou. Cílem projektu je pomáhat mladým lidem nalézat odpovědi na jejich otázky o víře. Na počátku projektu #TwGOD stojí reálné otázky současných mladých lidí, kteří sami dali podnět k tomu, aby odpovědi, k nimž společně dospěli v dialogu se svým knězem, vyšly v knižní podobě a posléze i elektronicky. Každé téma je v knize přehledně zpracováno na jednu dvoustranu. Obsahuje užitečné odkazy na další studium *Katechismu katolické církve* a katechismu pro mládež *YOU-CAT*. Vyšlo s církevním schválením.

Paulinky ve spolupráci se Sekcí pro mládež ČBK • Brož., 190x190 mm, křídový papír, 436 stran, 350 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcebisksupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.